

Bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin (Matta 28:16-20)

İsa dirildikten sonra göğe alınmadan önce “Bu nedenle gidin, bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin; onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh’un adıyla vaftiz edin; size buyurduğum her şeye uymayı onlara öğretin. İşte ben, dünyanın sonuna dek her an sizinle birlikteyim” (Matta 28:19-20) diye söyledi. ‘Bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin’ demek ‘kilisedeki bütün kutsallar yurtdışına gidip yabancıları öğretmek lazım’ anlamına gelmez. ‘Rab’bin kilisesi bütün uluslara yayılarak dünyayı müjdeleyecek’ anlamına gelir. Kilise ilk Yeruşalim’de kurulduktan sonra Yahudeiye ve Samiriye ondan sonra dünyanın dört bucağına yayılmaktadır. ‘Size buyurduğum her şeye uymayı onlara öğretin’ derken bu sadece ruhsal bilgilerden bahsetmiyor, ‘insanların İsa Mesih aracılığıyla sonsuz yaşama kavuşmaları için, yani sonsuz özgürlük ve mutluluğu alabilmeleri için yardım edin’ anlamına gelir.

Bu buyruğun yerine gelmesi için arabanın tekerlekleri gibi dengeli olmalıdır. Arabanın ön tekerlekleri gibi olan iki unsurdan biri İsa Mesih’in gerçek, lütüf ve gücüdür, öbürü ise O’nun gösterdiği itaatlık ve fadakârlıktır. Arka tekerlekleri olan iki unsurdan biri Gerçeğin sözüyle ilgili imanımızdır, öbürü ise İsa Mesih’in üyesi olarak yapmamız gereken itaatlık ve fedakârlıktır.

Geçmişte Yahudiler İsa Mesih’i tanımayan günahkâr olarak sadece bedensel olarak eğitildiler. Ama Mesih inanlıları olan bizler İsa Mesih’in lütfüyle aklandıktan sonra eğitiliyoruz. Kurtulmuş olan bizler niçin böyle eğitilmemiz lazım? Çünkü İsa Mesih’in Son buyruğunu yerine getirmek içindir. Bu eğitim bütünsel olmalıdır.

Kutsal Kitab’ın asıl diline baktığımız zamana insan can dedi, ve bu can bedeni içerek bütünsel bir varlıktır. Adem’in ruhunun ölümü bütünsel bir varlık olan her insanın ölümüdür. Bu nedenle insanlık Tanrı’ya dönmek lazım. Ama sorun var. Ruhü ölünce artık benliğin denetiminde oldu. Böylece insan İblis’in kölesi oldu. Tanrı’ya dönmek için ilk önce ölü ruhun boş yerini doldurmak lazım. Bu gücümüzle imkânsızdır. Bu nedenle Tanrı Oğlu’nu gönderdi.

Tanrı eski zamanlarda peygamberler aracılığıyla birçok kez çeşitli yollardan atalarımıza seslendi. Bu son çağda da her şeye mirasçı kıldığı ve aracılığıyla evreni yarattığı kendi Oğlu’yla bize seslenmiştir. İnsanlar O’nu gördüler, kullakla işittiler, elle dokundular. İsa’nın bu dünyaya gelip yaptığı iş bizlere büyük değişiklik getirdi. Ruhumuz öldüğü için boşluk vardı ama şimdi İsa’nın sözü bizi doldurdu ve böylece canımız eksiksiz oldu.

İsa bize ‘bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin!’ diye buyurduğu için bu bizim görevimiz oldu. İsa ‘Eğer benim sözüme bağlı kalırsanız, gerçekten öğrencilerim olursunuz’ (Yuhanna 8:31) diye söyledi. ‘Bağlı kalmak’ derken sürekli beraber olmak oluyor, kısa bir süredir beraber olmak değildir. Dolayısıyla

öğrenci olmak sadece ruhsal bilgi almakla olmuyor, kişiliği de sürekli değişmesi lazımdır.

Kilise üyeleri benliğin tutkularını yenmek için çabalamak lazımdır. İnsanlar dünyada para kazanmak için yoğun rekabet içindeler. İnsanlar birbirine karşı zarar vererek yarışıyorlar, ve insanların kişiliği gitgide daha çok bencil ve sert olmaktadır. Başka insanları ihmal ediyorlar, hatta kolayca “Sorma!”, “bakma!”, “Ben kim olduğumu biliyor musun?” diye söylüyorlar. Bunlar benlikten gelir. Ama kilise üyeleri arasındaki ilişki de benliğin egemenlik altındaysa dünyadan kaçıp kiliseye gelenler acaba nerede mutluluğu bulabilir? Dünyada yorulmuş ve yara almış olanlar kiliseye gelip umut ve cesaret bulabilmek lazımdır. Bunun için yürek ve eylemimizde bizim için kendi bedenini vermiş olanın kan damlası olmak lazım. Değişmiş olan bizde Mesih’in lütfü görünebilmesi lazımdır.

Biz Rab’bin buyurduğu gibi insanları öğretmeliyiz. Ama bugünlerde kim başka insanın öğrencisi olmak ister? Birde kimseye zorla bir şey öğretemez. Öğrenci yetiştirmek için ilk önce insanları kiliseye yerleştirmek lazımdır. Ama insanlar kiliseye gelseler de Rab’bin sözünü öğretenlerde eğer gerçek sevgi, merhamet ve naziklik yoksa ne olacaktır? Aslında çevredeki kilise üyelerinde sorun varsa hemen gidip yardım etmemiz gerekir. Ama acaba ilgilenmek istemediğimiz için mesafe koymuyor muyuz? Eğer kilisede canlarla ilgilenmezsek bizden ne öğrenebilirler?

Kutsal Kitap bizlere Tanrı’nın bu dünyaya beden olarak geldiğini, kendisini feda ederek sevgisini gösterdiğini anlatmaktadır. Yani bu müjdede Tanrı’nın gerçeği vardır. Tanrı sadece sözle değil sözünü yerine getirerek o gerçeği gösterdi (Çölde Sayım 23:19). İsa Tanrı’nın isteğini yerine getirdi. Tanrı’nın sözüne itaat etmek isteyenler İsa gibi Tanrı’nın sözünü yerine getirmeliler.

Kilise üyeleri birbirine merhametli davranmalılar. Hatalar varsa bağışlamak lazım. İlk zamanlarda bu zor olabilir ama, zorla olsa da bunu yapmak lazım. Bütün kilise üyeleri benliğinden kurtulup Mesih’in Ruhuna dayanarak yaşamak lazım ki Kutsal Ruh’la mutlu olabilir. O zaman yeni gelenler kilisede Tanrı’nın mutluluğunu bulabilecekler.

Kutsal Ruh’la kendisini eğitmeli ve Kutsallara merhamet göstermelidir. Ve böylece Tanrı’nın mutluluğuyla mutlu olmalıdır. İsa’nın sözünü yerine getirmek mutluluğun yoludur. Hiçbir şey yapmadan gökten bereket düşmesini beklerse hiçbir şeyi alamaz. Mesih İsa’nın sözü yaşamımızı yönlendirmelidir. O zaman ancak Rab bize buyurduğu gibi bütün ulusları Rab’bin öğrencileri olarak yetiştirebiliriz.